

تجدد قطعی ۱۵۰ هزار ایرانی

رئیس کمیته زنان و جوانان مجمع تشخیص مصلحت در همایش ملی سیاستگذاری اجتماعی در حوزه خانواده آمارهایی...

رئیس کمیته زنان و جوانان مجمع تشخیص مصلحت در همایش ملی سیاستگذاری اجتماعی در حوزه خانواده آمارهایی در حوزه خانواده و در زمینه تجرد، ازدواج و طلاق ارائه داد. به گفته لیلی بروجردی حدود ۱۵۰ هزار ایرانی بالای ۵۰ سال هرگز ازدواج نکرده‌اند. این رقم زمانی که ازدواج تا ۵۰ سال را بررسی کنیم به یک میلیون و ۵۰۰ هزار و زمانی که تا ۳۵ سال را در نظر بگیریم به حدود ۱۲ میلیون نفر می‌رسد.

به گزارش سلامت نیوز به نقل از روزنامه شرق، رئیس کمیته زنان و جوانان مجمع تشخیص مصلحت نظام گفت: درآمد ۵۷ درصد از خانواده‌ها را یک نفر ۱۵.۵ درصد را دو نفر تامین می‌کنند و در ۲۴ درصد خانواده‌ها هیچ فرد شاغلی وجود ندارد. لیلی بروجردی در همایش ملی سیاستگذاری اجتماعی در حوزه خانواده اظهارداشت: ۲۴ میلیون خانواده در ایران زندگی می‌کنند که درآمد ۲۳.۷ درصد از آنها از راه‌های متفرقه تامین می‌شود. او با اشاره به آمار افراد هرگز ازدواج نکرده افزود: تا پایان سال ۹۳، ۱۲ میلیون دختر و پسر هرگز ازدواج نکرده بودند که این آمار مربوط به پسران تا سن ۳۵ سال و دختران تا سن ۳۰ سال می‌شود. البته این آمار از سن ۳۵ سالگی تا ۵۰ سالگی به ۱.۵ میلیون نفر تنزل پیدا می‌کند و بعد از ۵۰ سالگی به ۱۵۰ هزار نفر می‌رسد. بروجردی در ادامه عنوان کرد: لازم است نقطه عزیمت در تدوین برنامه‌های توسعه از اقتصاد به فرهنگ تغییر پیدا کند و اگر خانواده ملاک سیاستگذاری‌ها قرار بگیرد، لازم است این مورد از جهات مختلف مورد توجه قرار گیرد. رئیس کمیته زنان و جوانان مجمع تشخیص مصلحت نظام با اشاره به سیاست‌های کلی خانواده خاطرنشان کرد: برای تک‌تک الفاظ این سیاست‌ها وقت گذاشته شده است، البته تدوین آنها تنها شروع کار است و لازم است شرح وظایف و تکالیف دستگاه‌ها در پی این سیاست‌ها تنظیم شود. او در بخش دیگری از صحبت‌های خود اظهار کرد: سیاست‌های کلی در حوزه خانواده به دو شکل مطرح شده که یک شکل از آن در سیاست‌های برنامه‌های ۵ ساله دولت است. در پایان سال ۸۹ و سال ۹۰ سیاست‌های کلی خانواده را شروع کردیم و در سال ۹۳ و ۹۴، این سیاست‌ها در مجمع تشخیص مصلحت نظام بازنگری شد و مبنای آن رابطه دولت با خانواده است. بروجردی با اشاره به مراحل خانواده تصریح کرد: تشکیل خانواده و آسیب‌های آن مانند همبازی، مرحله اول است. در ادامه استمرار خانواده مطرح می‌شود. در حال حاضر خانواده‌هایی که در ۵ سال اول تشکیل خود به سر می‌برند، دارای بالاترین آمار اختلافات در دادگاه‌ها هستند. خانواده‌های میانسالی و کهنسال نیز در این مرحله (استمرار خانواده) می‌گنجند. در حال حاضر با توجه به تغییر سبک زندگی، خانواده‌های کهنسال از حالت مرجع خارج شده‌اند. به گزارش ایسنا، رئیس کمیته زنان و جوانان مجمع تشخیص مصلحت، انحلال خانواده را سومین مرحله برشمرد و گفت: طلاق رسمی و طلاق عاطفی در این مرحله می‌گنجد، بنابراین یک ماتریس چند وجهی در موضوع خانواده پیش روی دولت است.

مرحله سوم گذار؛ انحلال خانواده

استاد جمعیت‌شناسی دانشگاه تهران نیز در همایش زنان و زندگی شهری گفت: دنیا با دو گذار جمعیتی روبه‌روست که در گذار اول جمعیت با باروری بالا به همراه مرگ و میر بالا و کاهش باروری و متعاقب آن کاهش باروری روبه‌رو می‌شود که در این حالت انفجار جمعیتی را به وجود می‌آورد. در گذار دوم، جمعیت با کاهش موالید و افزایش مرگ و میر به خاطر سالخوردگی روبه‌رو می‌شود. شهلا کاظمی‌پور افزود: مهم‌ترین تغییرات این مرحله گذار جمعیتی در خانواده انجام می‌شود. در این مرحله خانواده از شکل هسته‌ای به گسترده تبدیل شده و جنسیت و سن نقش تعیین‌کننده‌ای دارند. او با اشاره به تغییراتی که باعث شکل‌گیری این نوع خانواده در جوامع شهری می‌شود، خاطرنشان کرد: بالا رفتن سن ازدواج، کاهش ازدواج، افزایش میزان طلاق و افزایش زوج زیستی و کاهش تعداد فرزند بر شکل و نوع خانواده‌ها تأثیرگذار بوده‌اند. به گفته این استاد دانشگاه تحولات خانواده در مرحله تشکیل خانواده با بررسی فاکتورهای کاهش پیشدستی برای ازدواج، شیوه‌ها و معیارهای همسرگزینی و مهاجرت‌ها و همچنین افزایش زندگی مجردی، بر تغییر شکل خانواده موثر است. کاظمی‌پور با اشاره به تغییرات مرحله دوم ازدواج یعنی تداوم ازدواج یادآور شد: افزایش زمان ازدواج تا تولد فرزند اول، افزایش موالید بین فرزندان، افزایش تک‌فرزندی و کاهش بعد خانوار و افزایش طول حضور فرزندان در خانواده، افزایش میانگین سنی زنان در زمان تولد اولین فرزند و افزایش ناباروری و افزایش اشتغال زنان خودش را نشان می‌دهد. او با اشاره به تغییرات مرحله سوم خانواده یعنی انحلال خانواده تأکید کرد: کاهش سن زنان مطلقه، کاهش سنوات زندگی و افزایش امید به زندگی و افزایش میزان طلاق‌های عاطفی، افزایش زنان

تصمیم به مجرد ماندن!

یک پژوهشگر مسائل اجتماعی می‌گوید: اگر ازدواج را یک اختیار یا یک تصمیم فردی بدانیم، مواجهه با مجرد دیگر آسیب محسوب نمی‌شود. براساس ماده ۱۶ اعلامیه حقوق بشر، ازدواج امری فردی است و با اختیارات خود شخص صورت می‌گیرد. برخی از فقها هم این نظر را دارند و معتقدند تصمیم در مورد ازدواج یک تصمیم فردی است، یعنی اگر فردی در سنین کودکی هم به عقد کس دیگری دربیاید، می‌تواند با رسیدن به سن بلوغ این را نپذیرد. یکی از مهم‌ترین پایه‌های جوامع بشری تداوم نسل است و دلایل عقلی تشکیل خانواده مشخص است. حال این سوال مطرح می‌شود که ما ازدواج را یک تصمیم شخصی می‌دانیم یا خیر؟ ثریا عزیزپناه با اشاره به آمار ۱۲ میلیونی جوانان مجرد می‌افزاید: با توجه به کارهای پژوهشی انجام گرفته در این زمینه، دلایل فرهنگی و اجتماعی در مجرد نقش زیادی دارند. معیشت در ستون هفتم این مسائل قرار می‌گیرد، یعنی قبل از دلایل اقتصادی، شرایط دیگری وجود دارد که باعث تصمیم‌گیری در مورد ازدواج یا مجرد می‌شود. به نظر می‌رسد دور ماندن دو جنس از هم که می‌خواهند زیر یک سقف بروند و نهاد وزین خانواده را تشکیل دهند و همچنین کم بودن اطلاعات واقعی دو جنس از یکدیگر می‌تواند در بالا رفتن مجرد در جامعه دخیل باشد. او با اشاره به سیاست‌های جداکننده دو جنس از یکدیگر خاطرنشان می‌کند: نتیجه این جداسازی چنین پیامدهایی را تحمیل می‌کند که به دلیل عدم شناخت کافی دو جنس از یکدیگر که می‌خواهند خانواده تشکیل بدهند و کارکردهای آن را برای جامعه محقق کنند، اعتماد متقابل آنها خدشه دار شده است. اطلاعاتی که به این دو گروه جنسی داده می‌شود، اطلاعاتی است که آنها را مدام از هم دور می‌کند. عزیزپناه اظهار می‌کند: متأسفانه فضای سالمی در جامعه برای آشنایی دختر و پسر برای تشکیل خانواده فراهم نیست. بنابراین ارتباطاتی شکل می‌گیرد که به طور مسلم به ازدواج ختم نمی‌شود. چنین مسائلی باعث می‌شود افراد تصمیم به ازدواج نکردن بگیرند و باید توجه داشت که فقط آقایان نیستند که چنین تصمیمی می‌گیرند؛ بررسی‌ها نشان می‌دهد بخش قابل توجهی از این جمعیت را خانم‌ها تشکیل می‌دهند. باید در این زمینه پژوهش‌هایی صورت گیرد تا مشخص شود واقعیت‌های جامعه چیست و نقاط مداخله چگونه باید باشد. او در مورد نگرانی‌ها درباره افزایش مجرد قطعی در جامعه بیان می‌کند: اگر شرایط به همین صورت تداوم یابد، ممکن است کسانی که امید داریم از مجرد پشیمان شوند و ازدواج کنند نیز مجرد قطعی را برگزینند. هر جامعه‌ای حق دارد نگران حفظ بقای خود شود اما نگرانی ما در عمل و برنامه‌ها متناسب با شرایط نیست. بنابراین مداخلات باید براساس واقعیت باشد، نه آنچه در ذهن افراد می‌گذرد.